

Lluís Brugués treu de l'oblit un segle d'activitat musical a Girona

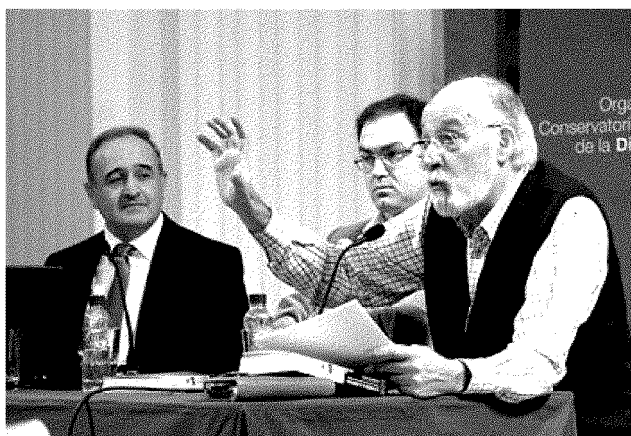
Salomó Marquès diu que el llibre omple un buit en la història de la ciutat

E.V. / Girona

● El catedràtic d'història de l'educació de la Universitat de Girona, Salomó Marquès, va dir ahir en la presentació del llibre *La música a Girona. Història del Conservatori Isaac Albéniz*, que el treball del professor Lluís Brugués «omple un buit en la historiografia no només de Girona, sinó també en la història de la música a Catalunya».

La recerca laboriosa i documentada que ha afrontat Lluís Brugués, professor del Conservatori i de la Facultat d'Educació i Psicologia de la UdG, ha d'ajudar a «recordar i descobrir», va afirmar Salomó Marquès en l'acte d'ahir a l'Auditori Viader: a recordar als que, com el mateix Marquès, poden evocar encara èpoques i persones descrites en el llibre i que «en bona part han estat oblidades»; i a descobrir als més joves que la tradició musical de Girona té més d'un segle d'història.

El llibre, el primer títol de la Col·lecció Isaac Albéniz impulsada per la Diputació, permet recuperar figures senyeres de la música gironina, com ara Francesc Civil, Tomàs Sobrequés o Josep Viader, però també molts altres noms que han passat desapercebuts en la història de la ciutat, com ara Josep Cantó, mossèn Camil Geis o Narcís Costa i Horts. De fet, va subratllar Marquès, «l'índex onomàstic sol ocupa vint pàgines, amb més de 1.600 noms», motiu pel qual va considerar que

Brugués (esquerra) escolta Marquès, acompanyat del diputat Roger Zamorano. / MIQUEL RUIZ

«potser a hores d'ara falta un diccionari de músics gironins».

Lluís Brugués, per la seva banda, va confirmar que havia volgut donar cabuda al treball, una reelaboració de la seva tesi doctoral, a «totes les persones i institucions que han contribuït amb el seu talent i la seva generositat a traçar la història musical de la ciutat, des del cantant de la més humil coral als professors de l'actual Conservatori», a més de les nom-

brotes associacions que des del segle XIX han mantingut viva la tradició, algunes de prou recordades, com l'Orfeó Gerundense, i d'altres de més amagades, com el Cants de Pàtria, organitzat a l'entorn de la fàbrica Grober i que dirigia, va recordar Marquès, un professor de llatí dels Maristes, Rogelio Sánchez Villa, conegut pels seus alumnes com *Quèlius Imperator*. El volum, de més de 450 pàgines i il·lustrat amb «foto-

grafies sensacionals», va opinar Marquès, pretén mostrar, a través d'una panoràmica del que ha estat el fet musical a Girona al llarg de més d'un segle, i de la fundació, evolució i consolidació del Conservatori en concret, «la gran sensibilitat musical que ha demostrat la ciutat al llarg del temps», va dir Brugués, per qui el paper de la música dins les arts gironines en general «ja no pot ser tingut més per una activitat pobre i secundària».